

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2404/2020
02.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Јасминке Станојевић, Божицара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Јанковић, адвокат из ..., против тужене ББ, ради утврђења, одлучујући о ревизији ВВ из ..., чији је пуномоћник Милија Јокић, адвокат из ..., изјављеној против решења Вишег суда у Смедереву Гж 729/19 од 11.12.2019. године, исправљеног решењем истог суда од 21.01.2020. године, у седници одржаној 02.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији ВВ из ... изјављеној против решења Вишег суда у Смедереву Гж 729/19 од 11.12.2019. године, исправљеног решењем истог суда од 21.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија ВВ из ... изјављена против решења Вишег суда у Смедереву Гж 729/19 од 11.12.2019. године, исправљеног решењем истог суда од 21.01.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Смедереву П 2515/2017 од 24.05.2019. године одбачен је као недозвољен предлог ВВ из ... од 19.03.2018. године за укидање клаузуле правноснажности и извршности пресуде П 2515/2017 од 08.01.2018. године.

Решењем Основног суда у Смедереву П 2515/2017 од 14.06.2019. године одбачен је као недозвољен захтев за прекид поступка од 06.06.2019. године.

Решењем Вишег суда у Смедереву Гж 729/19 од 11.12.2019. године, које је исправљено решењем истог суда од 21.01.2020. године, одбијене су као неосноване жалбе ВВ и потврђено решење Основног суда у Смедереву П 2515/2017 од 24.05.2019. године и решење Основног суда у Смедереву П 2515/2017 од 14.06.2019. године.

Против решења донетог у другом степену, ВВ је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају, ВВ из ... је изјавила посебну ревизију против решења Вишег суда у Смедереву Гж 729/19 од 11.12.2019. године, исправљеног решењем истог суда од 21.01.2020. године, којим су одбијене жалбе ВВ и потврђено решење Основног суда у Смедереву П 2515/2017 од 24.05.2019. године и решење Основног суда у Смедереву П 2515/2017 од 14.06.2019. године. По оцени Врховног касационог суда услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП нису испуњени, јер у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса односно правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Ово из разлога што ревизијске тврдње да је ревизија изузетно дозвољена зато што су судови погрешно применили одредбе Закона о парничном поступку када су одбацили предлог ВВ из ... од 19.03.2018. године за укидање клаузуле правноснажности и извршности пресуде П 2515/2017 од 08.01.2018. године и одбацили захтев за прекид поступка, не значе да су и испуњени услови за одлучивање о ревизији по члану 404. став 1. ЗПП. Наиме, посебна ревизија може да се изјави само против другостепене пресуде под условима који су прописани чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку. Против решења којим се одлучује о захтеву странке за прекид поступка у смислу члана 222. Закона о парничном поступку, као и о предлогу за укидање клаузуле правноснажности и извршности не може да се изјави посебна ревизија са позивом на члан 404. став 1. ЗПП, већ се може изјавити само због погрешне примене материјалног права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији ВВ из ..., као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 420. став 1. прописује да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Како је у конкретном случају ревизија изјављена против решења којим је одлучено поводом предлога за укидање клаузуле правноснажности односно извршности чија је садржина одређена Законом о извршном поступку, парнични суд се не упушта у оцену правног односа или субјективног права које је садржано у извршној исправи, већ само цени испуњење процесних услова у погледу правноснажности, односно извршности одлуке која је предмет тога спора. С тога се у погледу права на изјављивање ревизије правноснажно решење којим је одлучено о предлогу за укидање потврде правноснажности односно извршности не може сматрати решењем из члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, те ревизија против таквог решења није дозвољена. Такође имајући у виду да се ревизијом побија и правилност процесног

решења којим којим је одбачен као недозвољен предлог ВВ из ... за прекид поступка од 06.06.2019. године, којим решењем се правноснажно не окончава поступак, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 420. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић